

Sygn. akt I ACa 1378/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Sławomir Jamróg
Sędziowie:	SSA Jerzy Bess SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	sekr.sądowy Marta Matys

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. w K.

przeciwko (...) spółce z o.o. w K. w likwidacji

o zapłatę

na skutek apelacji strony powodowej

od wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 8 września 2014 r. sygn. akt IX GC 296/13

oddala apelację.

SSA Jerzy Bess SSA Sławomir Jamróg SSA Grzegorz Krężolek

Sygn. akt : I ACa 1378/17

UZASADNIENIE

Strona powodowa A. T. - spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. , w pozwie skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w K. - obcenie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w K. , domagała się zasądzenia sumy 128 299,56 zł wraz z ustawowymi odsetkami od następujących kwot częściowych:

- 45.650,83 zł od dnia 4 lutego 2012 r. ,

- 24.650,65 zł od dnia 27.03.2013r.,

- 17.329,58 zł od dnia 27.03.2013r ,

- 41.020,50 zł od dnia 27.03.2013r oraz obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania.

Motywuując żądanie wskazała, że strony zawarły w dniu 14 marca 2011r ustną umowę o roboty budowlane, w ramach której powódka wykonała prace adaptacyjne w lokalu użytkowym znajdującym się na terenie Centrum (...) „, w K. przy ul. (...).

Za prace, które zostały przez zamawiającą odebrane, przy aprobacie jakościowej i ilościowej ich realizacji, powódka nie otrzymała wynagrodzenia, którego obecnie dochodzi.

Strona pozwana odpowiadając na pozew, domagała się jego oddalenia oraz obciążenia powódki kosztami postępowania.

W swoim stanowisku procesowym zaprzeczyła aby była w postępowaniu biernie legitymowaną albowiem nigdy nie zawierała ze spółką (...) umowy na podstawie której powódka dochodzi obecnie roszczenia sformułowanego w pozwie.

Argumentowała, że jako odrębny podmiot korporacyjny została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego w dniu 10 maja 2011r, a zatem m później aniżeli data umowy do której, jako podstawy swojego żądania odwołuje się powódka.

Pozwana podnosiła także, że A. - T. zawierając ją zdawała sobie sprawę jaki podmiot jest drugą stroną umowy i że nie jest nią (...) spółka z o. o. a spółka (...) z siedzibą w K., która została wpisana do Krajowego Rejestru Sądowego z dniem 1 października 2008r, a z którą już wcześniej współpracowała gospodarczo, zawierając inne umowy na realizację robót budowlanych.

O braku tożsamości obu tych podmiotów; obecnie pozwanej (...), obecnie (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością wK. i (...)spółki z ograniczoną odpowiedzialnością świadczy również to, że nadane im zostały odrębne numery KRS ale także REGON i NIP.

Wyrokiem z dnia 8 września 2014r, Sąd Okręgowy w Krakowie oddalił powództwo.

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

Spółka (...) [nie zawierająca w oznaczeniu swojej firmy kreski] z siedzibą w K., została wpisana do KRS dnia 1 października 2008. Jej współnikami jest D. S. (1).

W dniach 1 oraz 3 marca 2011 r. reprezentujący powódkę H. J. (1), sporządził ofertę na roboty budowlane, służące adaptacji lokalu użytkowego, położonego w budynku Centrum (...) „, przy ul. (...) w K.,

Oferta ta została przyjęta przez (...) spółkę z o. o. w K. i ówczesny prezes jej jednoosobowego zarządu spółki z o. o. (...) w K. –E. M. (1) udzieliła pełnomocnictwa powódce, w osobie H. J. do reprezentacji spółki wobec zarządzającej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K., w zakresie wykonania prac budowlanych dla adaptacji tego pomieszczenia biurowego, które było przedmiotem zawartej uprzednio umowy najmu tego pomieszczenia, w tym również przedkładania dokumentacji technicznej celem jej zatwierdzenia oraz dokonywania zmian zgodnie z sugestiami (...).

Dokument pełnomocnictwa, jednoznacznie identyfikował spółkę (...), wskazując w swoim nagłówku wszystkie dane tej identyfikacji służące w tym numery KRS, NIP i REGON.

Umowa o wykonanie prac adaptacyjnych lokalu pomiędzy powódką a (...) została zawarta w formie ustnej w dniu 14 marca 2011r.

Wynikające z niej obowiązki strona powodowa wykonywała za pośrednictwem swoich podwykonawców. Z ich udziałem konsultowała ze spółką firmą (...) - zarządcą budynku biurowego - sposób ich realizacji.

Za wykonane prace adaptacyjne A. – T. wystawiła , w dniu 30 lipca 2011 r, wobec (...) spółki z o. o. trzy faktury , obejmujące należności za te roboty.

Ówczesny prezes jej zarządu , odmówił ich zapłaty.

W dniu 30 grudnia 2011r analogiczne dokumenty rozliczeniowe powódka przesłała (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, także bez skutku w postaci ich finansowej realizacji.

Z dalszej części ustaleń Sądu I instancji wynika , że strona pozwana została wpisana do Krajowego Rejestru Sadowego w dniu 10 maja 2011r pod firmą (...), mającą swoją siedzibę w K..

Od 7 czerwca 2013r zmieniła nazwę na A. I. i przeniosła siedzibę do K..

Podstawą dokonanych ustaleń była treść zgromadzonych w sprawie dokumentów , których wiarygodności nie kwestionowała żadna ze stron.

Sąd oddalił natomiast wnioski powódki o prowadzenie dowodów z zeznań wnioskowanych świadków , uznając ich relacje za nieprzydatne dla poczynienia na ich podstawie ustaleń doniosłych dla rozstrzygnięcia. W szczególności uznał , iż nie mogą mieć informacji o decydującym dla jego treści stwierdzeniu z jakim podmiotem spółka (...) zawierała umowę , która ma być podstawą dla dochodzenia roszczeń zgłoszonych w pozwie przeciwko (...) spółce z o. o. w K. - obecnie (...) spółka z o.o. - w likwidacji , w K..

Dokonując oceny roszczenia powódki Sąd Okręgowy ograniczył ją do rozważań dotyczących zarzutu braku legitymacji biernej do udziału w postępowaniu A. I. w K..

Odwołując się na ich wstępie do pojęcia legitymacji procesowej , ukształtowanego w literaturze przedmiotu i orzecznictwie oraz konsekwencji stwierdzenia jej braku wobec strony procesu dla wyniku postępowania , wskazał , że analiza dokumentów zgromadzonych w postępowaniu rozpoznawczym uzasadnia wniosek , że strona pozwana nie jest , w rozstrzyganym sporze , biernie legitymowana.

Dała ona bowiem podstawę do wniosku , że to nie z pozwaną ale z innym podmiotem, jako , zamawiającym - spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...), A. – T. zawarła umowę o realizację prac adaptacyjnych lokalu biurowego przy ul. (...) w K. z której wywodzi swoje roszczenie , niewłaściwie je kierując przeciwko niej.

Sąd Okręgowy zwrócił przy tym uwagę , że zarówno ustne ustalenia , które poprzedziły zawarcie umowy , która jest podstawą roszczenia / zwartej także w tej formie /, dokonywane za pośrednictwem współnika (...) D. S. (1) , jak również korespondencja, w czasie realizacji umowy i dokumenty służące rozliczeniu zrealizowanych prac przekonują o tym , iż były prowadzone , a faktury przesyłane pierwotnie do spółki , która nie jest w sprawie pozwaną.

Tym samym , zdaniem Sądu I instancji , nie można w sposób usprawiedliwiony uznać , że pomiędzy powódką a pozwaną został nawiązany węzeł obligacyjny , który mógłby uzasadnić skierowanie wobec niej roszczenia o zapłatę za prace , które A. - T. wykonała.

Adresatem tej pretensji finansowej mogłaby być natomiast , będąca odrębnym podmiotem , spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K..

W apelacji od tego orzeczenia strona powodowa , zaskarżając je w całości, domagała się w pierwszej kolejności jego zmiany i uwzględnienia żądania pozwu.

Domagała się także obciążenia przeciwniczki procesowej kosztami postępowania apelacyjnego.

Jako wniosek ewentualny sformułowała żądanie uchylecia wyroku i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Środek odwoławczy został oparty na następujących zarzutach :

- błędu w ustaleniach faktycznych , stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku.

Zdaniem skarżącej , podnoszona wada miała polegać na nieprawidłowym przyjęciu przez Sąd Okręgowy , że roszczenie dochodzone pozwem nie jest zasadne , w sytuacji , gdy jak wskazywała spółka (...) , pozwana [za która apelująca konsekwentnie uznawała (...) , obecnie (...) spółkę z o. o. w likwidacji w K.] , jest kosztem powódki bezpodstawnie wzbogacona,

- naruszenia prawa procesowego , w sposób mający dla treści rozstrzygnięcia istotne znaczenie a to art. 233 kpc , jako następstwa nie swobodnej , a dowolnej oceny przez Sąd , zgromadzonych w sprawie dowodów . Następstwem tej dowolności miało być także nie uwzględnienie wniosków dowodowych złożonych przez powódkę.

W motywach apelacji strona powodowa poza powołaniem ponownie tych samych okoliczności faktycznych , do których odwoływała się w podstawie faktycznej powództwa , wskazywała dodatkowo , że zawierając w formie ustnej umowę na podstawie której zrealizowała prace adaptacyjne w lokalu przy ul. (...) w K. , została wprowadzona w błąd przez D. S. (1) co do tego jaki podmiot jest jej drugą stroną, występując jako zamawiający.

Sposób działania tak D. S. (1) jako wspólnika spółki z o. o. (...) [bez kreski] jak i ówczesnego prezesa jednoosobowego jej zarządu E. M. (1) , upewniał powódkę , iż istnieje tylko jeden podmiot korporacyjny o tej nazwie.

Tymczasem okazało się , że została powołana [później] kolejna spółka z o. o. o ludzaco podobnej nazwie , [które nawzajem rozróżniała w członach nazw firm spółek tylko kreska] , chociaż osoby D. S. i M. M. łączyły je nadal. O. bowiem reprezentowali obydwie spółki.

Takie działanie zmierzało, zdaniem skarżącej do wyłudzenia świadczenia bez wykonania własnego zobowiązania przez pozwaną które , jak wskazuje konsekwentnie skarżąca, ma umowną podstawę i obciąża spółkę (...) - obecnie (...) w likwidacji w K. . To ten podmiot , zadaniem apelującej była zamawiającą w ramach umowy zawartej w dniu 14 marca 2011r .

Odnosząc się do tego , iż umowa zawarta przez strony nie miała formy pisemnej , skarżąca argumentowała , że pozostaje to bez znaczenia dla możliwości skutecznego dochodzenia przez nią roszczenia albowiem nawet gdyby jego podstawa nie miała charakteru obligacyjnego to jego źródłem , w okolicznościach sprawy , są przepisy o bezpodstawnym wzbogaceniu , niewątpliwym po stronie pozwanej , kosztem A. - T..

Rozpoznając apelację Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy strony powodowej nie jest uzasadniony i podlega oddaleniu albowiem w ostatecznym wyniku rozstrzygnięcia objęte kontrolą instancyjną odpowiada prawu.

Nie ma racji skarżąca powołując zarzut błędu w ustaleniach faktycznych , podobnie jak zarzut procesowy , przekroczenia granic swobodnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów.

Zważywszy na argumentację , którą spółka (...) powołała by uzasadnić pierwszy z nich, usprawiedliwionym jest wniosek , że za jego pośrednictwem w istocie nie zmierza ona do podważenia faktów ustalonych w sprawie [na podstawie treści dowodów z dokumentów , których żadna ze stron nie kwestionowała w zakresie zgodności ich treści ze stanem rzeczywistym , a skarżąca nie neguje ich z tego punktu widzenia także w śródku odwoławczym] ale , odwołując się do niego , kwestionuje dokonaną przez Sąd I instancji ocenę tych okoliczności jako takich , które nie dają podstawy do uwzględnienia powództwa , kwalifikowanego [dotąd] przez skarżącą jako mającego obligacyjną - umowną- podstawę.

Jej zdaniem podnoszona wada ma polegać na tym , że Sąd nie uwzględnił żądania jako należnego apelującej na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Tego rodzaju niekonsekwencja powódki wyklucza uznanie zarzutu za trafny, gdyż, w warunkach nie podnoszenia zarzutu naruszenia prawa materialnego, nie może on, pośrednio, służyć do zakwestionowania sposobu w jaki Sąd stosuje, oceniając roszczenie, normy prawno-materialne. Weryfikacja tej oceny zakłada bowiem implicite to, że okoliczności faktyczne ustalone w sprawie nie są przedmiotem kontrowersji, co do ich zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Zagadnienie związane z odmienną niż dotąd kwalifikacją dochodzonego roszczenia będzie jeszcze przedmiotem dodatkowych uwag, w dalszej części uzasadnienia.

Nie ma też racji spółka (...) gdy ponosi drugi z zarzutów, zarzut procesowy.

Jak można wnioskować z treści motywów środka odwoławczego powódce chodzi, w jego ramach, o naruszenie pierwszej jednostki redakcyjnej przepisu art. 233 kpc, skoro nie powołuje żadnych argumentów mogących świadczyć o tym, że Sąd I instancji miałby naruszyć §2 tej normy.

Omawiając ten zarzut przypomnieć trzeba, odwołując się do utrwalonego i podzielanego przez skład Sądu Apelacyjnego rozstrzygającego sprawę, stanowiska Sądu Najwyższego, wypracowanego na tle wykładni art. 233 §1 kpc, iż skuteczne postawienie zarzutu naruszenia tego przepisu wymaga od strony wykazania na czym, w odniesieniu do zindywidualizowanych dowodów polegała nieprawidłowość postępowania Sądu, w zakresie ich oceny i poczynionych na jej podstawie ustaleń.

W szczególności strona ma wykazać dlaczego obdarzenie jednych dowodów wiarygodnością czy uznanie, w odróżnieniu od innych, szczególnego ich znaczenia dla dokonanych ustaleń, nie da się pogodzić z regułami doświadczenia życiowego i [lub] zasadami logicznego rozumowania, czy też przewidzianymi przez procedurę regułami dowodzenia.

Nie oparcie stawianego zarzutu na tych zasadach, wyklucza uznanie go za usprawiedliwiony, pozostając dowolną, nie doniosłą z tego punktu widzenia polemiką oceną i ustaleniami Sądu niższej instancji.

/ por. w tej materii, wyrażające podobne stanowisko, powołane tylko przykładowo, orzeczenia Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2001, sygn. IV CKN 970/00 i z 6 lipca 2005, sygn. III CK 3/05, obydwie powołane za zbiorem Lex/

Lektura uzasadnienia, jakie dla jego usprawiedliwienia powołuje powódka przekonuje, iż nie zawiera ono takiej, opisanej w powyższy sposób rzeczowej krytyki oceny dokonanej przez Sąd. Co więcej, poza przedstawieniem własnej wersji zdarzeń i ich oceny, mającej potwierdzić zasadność prezentowanego stanowiska prawnego, tego rodzaju polemiki skarżąca spółka nie próbuje nawet podjąć.

To zaniechanie wyklucza możliwość podzielenia także i tego zarzutu.

W tym kontekście powiedzieć także należy, chociaż i w tym zakresie powódka nie tłumaczy dlaczego oddalenie oferowanych przez nią osobowych wniosków dowodowych miałyby przemawiać za jego trafnością, że Sąd ma prawo ocenić wnioski dowodowe zgłaszane przez stronę z punktu widzenia ich przydatności dla poczynienia na ich podstawie ustaleń faktycznych doniosłych z punktu widzenia treści rozstrzygnięcia. Nie jest zatem nieprawidłowością, decyzją procesową o oddaleniu ich części jako dla zrealizowania tego celu nieprzydatnych.

Jak wynika z treści motywów orzeczenia Sąd Okręgowy dokonał, przez przyzmat tego właśnie kryterium, selekcji źródeł dowodowych zaofiarowanych przez strony i wyraźnie w tych motywach wskazał dlaczego zdecydował o nie prowadzeniu dowodu z zeznań świadków.

Nie sposób przy tym mówić, że oddalając te wnioski powódki Sąd naruszył art. 233 §1 kpc skoro o niepoprawnej [na skutek dowolności] ocenie dowodów można mówić tylko w odniesieniu do dowodów rzeczywiście przeprowadzonych, wśród których dowody osobowe [wskazane ponownie w treści motywów apelacji] nie znalazły się.

Uznanie obu zarzutów za nie trafne ma m. n.in. i tę konsekwencję, iż ustalenia poczynione przez Sąd Okręgowy, Sąd II instancji przyjmuje za własne.

Wymagają one uzupełnienia przez Sąd Apelacyjny, dla którego podstawą są dokumenty, których wiarygodność nie była przez strony kwestionowana.

Przedstawia się ono następująco :

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedziba w K., wpisana do Rejestru Przedsiębiorców KRS w dniu 1 października 2008r pod numerem (...), identyfikowana była także przez numer REGON (...) oraz NIP (...).

Ujawnioną w KRS jej siedziba był K. ul. (...).

Jakakolwiek z treści wpisów ujawnionych w KRS wynikało, że zarząd spółki został powołany, a jego prezes może spółkę reprezentować jednoosobowo, to jednak dane osoby prezesa nie zostały w tym rejestrze ujawnione.

Z treści innych dokumentów znajdujących się w aktach jak np. umowa o roboty budowlane i dostawę zawarta pomiędzy powódką jako wykonawcą, a spółką jako zamawiającym, w dniu 8 grudnia 2010r, której przedmiotem było wykonanie przez A.- T. na rzecz zleceniodawcy – (...) budynków mieszkalnych i gospodarczych w M. – K., aneksu do niej oraz umowy najmu lokalu użytkowego - biurowego, w ramach budynku przy ul. (...) w K. pomiędzy tą spółką jako najemcą, a (...) spółka z o. o. w K., w dniu 14 marca 2011r wynika, że (...), identyfikowana przez wskazane numery KRS, NIP i REGON, była reprezentowana przy dokonywaniu tych czynności prawnych przez E. M. (1) jako prezesa zarządu, a podawany wówczas adres jej siedziby lub adres dla korespondencji to K. ul. (...).

/ dowód : umowa najmu z dnia 14 marca 2011r / k. 534/ , umowa o roboty budowlane i dostawę z dnia 8 grudnia 2010r i aneks do niej z dnia 28 marca 2011r/ k. 518-525 oraz k. 526-527 akt /

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) została powołana, na podstawie umowy z dnia 29 marca 2011r, sporządzonej w formie aktu notarialnego, w kancelarii notarialnej B. O. w K. Rynek Główny 30 - Rep A (...).

Została wpisana do Rejestru Przedsiębiorców KRS pod numerem (...), w dniu 10 maja 2011r. Wskazana w tym rejestrze jej siedziba to najpierw K. ul. (...) następnie ul. (...). Identyfikowały ją dodatkowo numer NIP (...) i numer REGON (...) oraz nr NIP (...).

Pierwszym prezesem jednoosobowego zarządu była E. M. (1) sprawująca tę funkcję najpierw pomiędzy 10 maja 2011r i 9 czerwca tego roku., a następnie pomiędzy 2 stycznia 2012r i 13 września 2012r., Zastąpił ją na tym stanowisku najpierw K. B., a po drugim ustąpieniu, P. K..

Spółka zmieniła nazwę na (...) oraz przeniosła siedzibę do K. na ul., P. 91, co zostało ujawnione w KRS z dniem 7 czerwca 2013r.

Wobec rezygnacji z funkcji prezesa zarządu przez P. K., Sąd Rejonowy (...), w K., postanowieniem z dnia 9 sierpnia 2016r, w sprawie o sygnaturze KA VIII NS Rej KRS (...), ustanowił w trybie art. 42 kc kuratora w celu powołania orangów spółki. Kurator wobec braku takiej możliwości wniósł o jej rozwiązanie.

Postanowieniem z 19 stycznia 2017r Sąd Rejestrowy w (...), w sprawie o sygnaturze KA VIII Ns Rej KRS (...), orzekł o rozwiązaniu spółki, powołując likwidatora.

/ dowód : odpis zupełny KRS dotyczący spółki (...) w K. poprzednio (...) / k. 500-503 akt, postanowienia Sadu Rejestrowego KRS K. Wschód z 19 stycznia 2017r i 10 kwietnia 2017r k. 817 i 818 /

Na podstawie faktów przyjętych przez Sąd II instancji za własne oraz tych, które ustalił dodatkowo nie można uznać, że apelacja strony powodowej jest uzasadniona.

Jak wskazano już wcześniej, spółka (...) w dalszym ciągu, także w środku odwoławczym konsekwentnie uznaje, że umowa ustna z której wywodziła swoje żądanie zapłaty uzgodnionego wynagrodzenia za roboty budowlane służące adaptacji pomieszczeń biurowych w budynku przy ul. (...) w K. została zawarta pomiędzy nią jako wykonawcą i spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) z siedzibą w K..

Tymczasem z ustaleń poczynionych w sprawie, a w szczególności z dokumentów przedłożonych w postępowaniu, których wiarygodności skarżąca nie kwestionowała, wynika, że umowa tej spółki została zawarta w dniu 29 marca 2011r, a zatem później aniżeli data umowy o roboty budowlane z której, jak wynika z podstawy faktycznej powództwa powódka wywodzi swoje roszczenie.

Z samych twierdzeń powódki znajdujących się w pozwie [następnie konsekwentnie podtrzymywanych] wynikało, że umowa ta - w formie ustnej - została zawarta w dniu 14 marca 2011r

Nie mogła to być umowa ze stroną pozwaną bo ona, w tej dacie, nie istniała jako odrębny podmiot prawa. Dość przypomnieć, że została wpisana do rejestru przedsiębiorców KRS, nabywając osobowość prawną, z dniem 10 maja 2011r.

Nie są przekonujące argumenty skrzęcej podnoszące, iż zarówno spółka z o. o. (...), wpisana do KRS z dniem 1 października 2008r z siedzibą w K. oraz spółka z o. o. (...) z siedzibą w K. - obecnie (...) w likwidacji z siedzibą w K. to, wobec tożsamości osób prezesa zarządu i wspólnika w okresie istotnym z punktu widzenia rozstrzygnięcia to tylko formalnie dwa odrębne podmioty z których drugi łądząco nazwą firmy podobny do pierwszego, powołany został przez D. S. (1) i E. M. (1) tylko dla wprowadzenia w błąd strony powodowej i uzyskania jej kosztem nienależnej korzyści majątkowej.

Rzeczywiście należy odnotować tę niemal całkowitą zbieżność oznaczenia firm obu spółek. Tym nie mniej działająca na rynku robót budowlanych, jako profesjonalista, powódka nie może się na tę zbieżność skutecznie powoływać.

Po pierwsze dlatego, że jej kontrahentem w dacie zawierania umowy o wykonanie robót adaptacyjnych mogła być jedynie spółka z o. o. (...) albowiem inny podmiot o tej samej nazwie lub o nazwie do niej bardzo zbliżonej, mający tę samą strukturę organizacyjno – korporacyjną nie istniał.

Po wtóre, nawet gdyby założyć, że wątpliwość taka mogłaby powstać jako efekt twierdzonej przez A. - T. złej woli E. M., a w szczególności D. S. już w czasie realizacji umowy uprzednio zawartej, to dostateczną była ilość cech odróżniających obydwie podmioty, aby należycie dbający o własne interesy gospodarcze profesjonalny podmiot jakimi jest i ówczesnie była powódka, miał realną możliwość ich wzajemnego odróżnienia. Wystarczy przypomnieć, że każda ze spółek miała odrębny numer KRS, numer NIP i REGON. Inne były także ich siedziby, także na terenie miasta K..

Po trzecie, wyrażona w apelacji ocena przeciwna nie jest usprawiedliwiona także dlatego, że powódka wcześniej była kontrahentką spółki z o. o. (...) i nie budziło jej wątpliwości z kim i jak reprezentowanym podejmuje i kontynuuje kooperację na rynku usług budowlanych.

Dla potwierdzenia zasadności takiego wniosku wystarczy powołać treść aneksu do umowy o roboty budowlane i dostawy z 8 grudnia 2010r, który został podpisany przez stronę powodową ze spółką (...), reprezentowaną przez E. M. jako prezesa zarządu, w dniu 28 marca 2011r, a zatem już po zawarciu umowy, która miała stanowić podstawę obecnie dochodzonego roszczenia.

Te fakty odczytane i poddane całościowej analizie potwierdzają zasadność zasadniczego wniosku prawnego Sądu I instancji, zgodnie z którym strona pozwana spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (...) w K. - obecnie (...) w likwidacji w K., nie jest biernie legitymowana do występowania w sporze w charakterze strony pozwanej.

Legitymacja procesowa, niezależnie od tego czy zostanie odniesiona do strony czynnej czy biernej procesu, jest właściwością podmiotu wobec którego Sąd może rozstrzygać, na podstawie ustalonych w sprawie faktów, o

zastosowaniu zindywidualizowanych norm prawa materialnego. Legitymacja ta jest zatem merytoryczną przesłanką rozstrzygnięcia. Jej brak na datę zamknięcia rozprawy , prowadzi do oddalenia powództwa.

W rozstrzyganej sprawie powódka skierowała swoje roszczenie procesowe zindywidualizowane przez treść żądania oraz powołane dla jego uzasadnienia okoliczności faktyczne , przeciwko niewłaściwemu podmiotowi - spółce , która na datę zawarcia umowy z której je wywodzi , jeszcze nie istniała.

Wobec argumentów , jakie powódka powołała w motywach apelacji należy jeszcze zauważyć , chociaż jedynie w formie uwag czynionych na marginesie generalnej oceny środka odwoławczego , że :

- poza oceną Sądu II instancji musiała pozostać powołana przez skarżącą , po raz pierwszy na etapie postępowania odwoławczego kwalifikacja dochodzonego roszczenia , jako mającego swoją podstawę w przepisach o bezpodstawnym wzbogaceniu.

Tego rodzaju zmiana , stanowiąc niedopuszczalną w świetle art. 383 kpc zmianę żądania , wykluczała ją.

/ por . w tej materii także , zbieżne z zaprezentowanym stanowiskiem uwagi T. Wiśniewskiego w komentarzu do kodeksu postępowania cywilnego t II s. 104 , Wydawnictwo Wolters Kluwer Business 2013. /

- twierdzenia strony powodowej , że została wprowadzona w błąd przez E. M. (1) , a w szczególności D. S. (1) były prawnie irrelevantne z punktu widzenia oceny rozstrzygnięcia Sądu I instancji , skoro żadna z tych osób nie była w sporze stroną pozwaną , a roszczenie kierowane przez skarżącą konsekwentnie przeciwko spółce (...), obecnie (...) w likwidacji miało obligacyjną / umowną/ podstawę.

- fakt , że strona powodowa tak w podstawie faktycznej powództwa jak i w toku postępowania rozpoznawczego przed Sądem I instancji nie wiązała odpowiedzialności pozwanej z okresem , kiedy ta była spółką w organizacji , w rozumieniu art. 161 w zw z art. 13 kodeksu spółek handlowych , wykluczył ocenę roszczenia A.- T. przez pryzmat tych norm.

Z podanych przyczyn , w uznaniu apelacji za niezasadną , Sąd Apelacyjny orzekł o jej oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc.

Sąd II instancji nie rozstrzygał o kosztach postępowania apelacyjnego na rzecz strony pozwanej , takie bowiem żądanie nie zostało przez jej likwidatora zgłoszone.

SSA Grzegorz Krężolek SSA Sławomir Jamróg SSA Jerzy Bess